

Namaste alla faddrar, sponsorer och bidragsgivare!

Sommarens nyhetsbrev från Tuki Nepal innehåller en hel del. Vi avslutar en insamling och påbörjar två andra, något vi berättar mer om längre fram. Dessutom en krönika från Joakim Bauer, en av läkarna som var med på Healthcamp 2023.

Det har blivit allt svårare att samla in pengar till våra projekt. De flesta av våra faddrar och sponsorer håller ut – det är tack vare er vi kan driva våra projekt kring utbildning och hälsa vidare. Men det är svårt att hitta nya givare som vill ta på sig ett längre ansvar för att ge barn och ungdomar utbildning. Hur ska vi finna er som vill bli fadder eller bidra med att en ung människa får högre utbildning. Snälla – hjälp oss med detta!

SWISH: 123 900 5042

Bankgiro: 900-5042

Hör gärna av er till oss på mail info@tukinepal.org eller till vår kontaktperson Ewa Söderberg på telefon 0708–486995!

SKOLAN I DUMLING ÄR FÄRDIGBYGGD OCH BARNEN HAR FLYTTAT IN!!!

Bilderna vi fått från inflyttningen visar förväntningsfulla barn på väg in i den nya jordbävningsresilienta skolan.

4 klassrum i stället för ett litet mörkt kyffe där alla barn fick trängas. Skolan är nu uppdaterad till en 1 – 3 skola i stället för endast en förskola.

Skolans namn har därför ändrats till Sahara Prathamik Bidhyalaya school, som betyder Sahara Basic School i stället för Sahara Bal Bikash Kendra som betydde förskola.

Med en förskoleklass och 3 skolklasser följer 4 lärare som bekostas av staten.

Så nu har barnen och förskoleläraren både fått en skola med flera klassrum som kan stå emot jordbävningsskakningar, en riktig skola upp till och med klass 3 och flera lärare.

TACK alla ni som gjort detta möjligt!

76 barn och en förskolelärare ser fram emot kommande skolår.

Subash vill fortsätta sin utbildning och Ram vill börja Plus2 (gymnasiet)

I förra nyhetsbrevet fanns ett brev från Subash, eller Purushotam Upadhaya, som han är hans registrerade namn. Subash är en av de sex ungdomar som fanns kvar på Indhus barnhem då det stängde under pandemin, därför att Indhu som drev det inte längre orkade. Alla sex ungdomarna har fått en bra grundutbildning - det var Didi Indhus stora drivkraft. Tre av Subash "syskon" från Indhus har vi lyckats hitta sponsorer till. Sponsorer som betalar deras utbildningskostnader, dvs skolvavgifter, böcker, dator och examinationsavgifter.

Det är ett långsiktigt åtagande – några av ungdomarna går 4-åriga utbildningar på college och några går 3-åriga. Det är förstås viktigt att om man får påbörja en utbildning att man också ska få slutföra den. I några fall är det flera personer som delar på kostnaden. De collegeutbildningar dessa ungdomar går på kostar ungefär 21 000 kronor om året. Men om man är 3 – 5 personer som delar på kostnaden blir den inte så stor per sponsor.

Vi söker alltså 3 – 5 personer som kan tänka sig att betala mellan 5000 – 7000 kronor om året i tre år för Subash. Han påbörjade sin utbildning vid årsskiftet med pengar som egentligen är avsedda för mat och husrum till alla – men vi var inställda på att hitta sponsorer så vi lät honom börja. Subash utbildning till data-

ingenjör är alltså på 3 år. Den första terminen har gått mycket bra – "bättre än jag trodde" säger Subash. "Det är ganska svårt men jag fixar det fint och det är jätteroligt". Subash vet om att det kanske bara blir denna termin, att vi måste hitta sponsorer till honom för att han ska få fortsätta – men han har jobbat på så bra att det vore ett hårt slag för honom att få avbryta.

En av de sex ungdomarna förlorade vi kontakten med efter uppbrottet från barnhemmet. Ram, som är hans smeknamn, heter Dharmaraj Joshi och han skickades ner till södra Nepal där han hade en morbror som skulle ta hand om honom. För någon månad sedan hörde han av sig till en av sina "storebröder" från barnhemmet och berättade att ingenting hade funkat efter det första året hos morbrodern. Han hade blivit utkastad men hittat sin stora syster som han nu bor ihop med.

Ram har lyckats avsluta klass 10 i grundskolan samtidigt som han jobbar mellan kl 16 och 22 på en restaurang. Han har gått på en statlig skola och därför inte behövt betala någon skolvavgift, endast skoluniform, böcker, skrivböcker och examinationsavgifter. Men Ram har klarat skolan bra och vill fortsätta till Plus 2.

Plus 2 är en tvåårig utbildning som kan jämföras med vårt gymnasium och men innebär en skolvavgift förutom böcker och examinationsavgifter. Kostnaden för utbildningen är ca 6 000 kronor per år i två år – alltså betydligt lägre än på college.

Har vi en eller flera sponsorer till Ram någonstans i vårt nätverk?

Kan du tänka dig att bli sponsor till Subash i 3 år eller till Ram i 2 år - hör av dig till info@tukinepal.org eller per telefon till Ewa, 0708-486995.

NY INSAMLING: <https://www.tukinepal.org/fundraiser/hogre-utbildning-for-subash-och-ram-fran-indhus-barnhem/>

EKOKURS & EKOPROJEKT I JYAMRUNG

Alla i Nepal vet det: Ris och vatten betyder liv. Fler och fler börjar också inse att friska ekosystem är avgörande i en värld alltmer påverkad av klimatförändringar. Tack vare generöst stöd från Ingrid Borgs fond för djur och natur har Tuki Nepal påbörjat ett långsiktigt ekoprojekt i Himalayabyen Jyamrung. Målet är att öka lokalt miljömedvetande och stärka skyddet av biologisk mångfald. Men också att skapa nya, hållbara försörjningsmöjligheter i en trakt hårt ansatt av ekonomiska umbäranden och utflyttning.

Våren 2024 inleddes vårt projekt på allvar. Under fyra aprildagar fick tjugotre bönder från Jyamrung utbildning i hållbart jordbruk och organisk kaffeodling. Vissa av kursdeltagarna hade högkastig bakgrund som braminer och chetrier, medan andra tillhörde minoritetsfolken magar, gurung och newar. Ungefär en tredjedel var kvinnor. Samtliga anlände i sällskap av ett knippe bekymrade frågor: Hur kan vi överleva på våra jordbruk? Hur får vi byns unga att stanna kvar i Jyamrung?

"Oron är stor. Men vår kurs har gett folk framtidshopp. Lösningar finns och är klart genomförbara", säger Tuki Nepal Samajs Ram Sapkota.

Vår ekokurs i Jyamrung hölls av inhemsk expertis och omfattade alltifrån föreläsningar till gruppdiskussioner och praktiska övningar. Sedan något decennium tillbaka har biologen och ekologen Hem Subedi rest runt kors och tvärs i Himalaya och utbildat nepalesiska bönder i alltifrån giftfritt jordbruk och biodling till vikten av att värna biologisk mångfald och inhemska grödor. Medverkade gjorde även kaffeexperten Rishi Ram Adhikari med mångårig erfarenhet av framställningen av ekologiskt odlat kaffe.

Såväl Jyamrung som Nepal står inför flera, stora utmaningar. Problembilden är dessutom komplex. Klimatförändringar leder till krympande glaciärer och hotad tillgång på vatten. Uttröttade ekosystem och pressad biologisk mångfald innebär förlust av naturliga skyddsbarriärer, vilket i sin tur leder till ökat spridande av både farsoter och skadeinsekter.

Även nationens livsmedelsproduktion och förmåga till att vara självförsörjande börjar hacka betänkligt. Många av dagens nepalesiska småbönder kämpar med att få tillräcklig avkastning från sina jordlotter. Kraftig befolkningsökning och förändrade konsumtionsvanor skapar sug efter snabba genvägar.

Till löften om kommande mirakelskördar marknadsför skrupellösa aktörer dyra paket av genmodifierade grödor och kemiska bekämpningsmedel. I åtskilliga fall blir resultatet det motsatta. Skuldsatta bönder. Minskad skörd, förstörda jordar och söndertrasade ekosystem. Sjukdomar, förgiftning och förorenade vattenkällor.

Under ekoutbildningen informerade Hem Subedi och Rishi Ram inte bara om farorna med laboratorieframställda grödor och pesticider, utan gav också Jyamrungs bönder konstruktiva alternativ till dem.

Användande och bevarande av traktens traditionella rissorter är en sådan. Under århundradenas lopp har dessa utvecklats och anpassats till lokalt klimat och jordmån, vilket under perioder av torka och extremväder också gjort dem betydligt mer robusta och tåliga jämfört med nya, importerade rissorter. Genom att använda det naturliga insektsmedlet jaibik bishadi, kan traktens bönder dessutom spara både pengar och miljö. "Bekämpningsmedlet" framställs från lokala mikroorganismer och stöter effektivt bort insektsangrepp utan att förstöra eller skada traktens ekosystem. Även stärkandet av områdets biologiska mångfald är avgörande för hälsosamma och framgångsrika jordbruk. Pollinerande insekter utför ovärderliga naturtjänster. Ugglor håller råttor i schack. Hackspettar och småfåglar hjälper till med att reglera skadeinsekter.

Utöver de grunderna bör Jyamrung även tänka nytt. Invånarna behöver inte bara mat för dagen utan också grödor som leder till eftertraktade inkomster. Under senare år har produktionen av bergskaffe fått en alltmer framskjuten ekonomisk betydelse i Nepal. Efterfrågan såväl inom som utanför landet är i stigande. Ersättningsnivån dessutom attraktivt hög. Tanken är att även Jyamrungs bönder framöver ska kunna kombinera sina traditionella ris- och grönsaksodlingar med just framställandet av ekologiskt odlat kaffe.

Kaffespecialisten Rishi Ram Adhikari informerade om alltifrån vilken jordmån som är lämpligast för kaffeplantorna till vad som krävs för att uppnå eko-certifiering. Ifall odlingarna utformas på rätt sätt kan de dessutom bli ett viktigt redskap för att stärka traktens biologiska mångfald. Kaffebuskarna är nämligen känsliga för starkt solsken och kräver en skyddande bård av skuggande växtlighet.

Genom att välja en genomtänkt mix av inhemska träd och buskar för denna skapas även attraktiva miljöer för fåglar och insekter. Närvaron av just fåglar, bin och andra insekter är dessutom bästa försäkringen mot fruktade skadegörare som långhorningen *Xylotrechus quadripes*. Nyligen publicerade studier från University of Vermont visar att avkastning och inkomster på kaffeodlingar som aktivt främjat förekomsten av fåglar och insekter är 25 procent högre jämfört med plantager där inga val gjorts för att gynna biologisk mångfald.

Att frågorna verkligen engagerar Jyamrung blev uppenbart under en gruppdiskussion om hur lokalsamhället bäst kan bidra till att stärka skyddet av natur och ekosystem samtidigt som byn även i fortsättningen måste kunna tillgodose alla behov som människorna förväntar sig av sin vardag. Just därför är ivern också mycket stor att gå vidare mot projektets nästa steg.

Närmast väntar öppnandet av en lokal plantskola som ska förse bönderna med kaffeplantor. Om allt går som planerat kommer kursdeltagarna att kunna skörda sina första kaffebönor inom cirka fem år, spår Tuki Nepal Samajs Ram Sapkota optimistiskt.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Juni 2024

Finansiering & framtid

I höst startar etapp två i vårt ekoprojekt. Förhoppningsvis kommer vi att kunna realisera följande:

- Inköp av en större vattenbehållare, alternativt byggandet av en liten damm, som tryggar tillgång till vatten vid vår lokala plantskola.
- Upprättandet av ett kontrakt med en inhemsk kaffe expert/konsult som under de kommande åren ska bistå traktens bönder med råd, problemlösning och uppföljning.

Framöver hoppas vi även kunna bredda vårt ekoprojekt med såväl kurser i biodling som marknadsföring och försäljning av traktens ekologiska produkter.

Även i fortsättningen står Ingrid Borgs fond för djur och natur som projektets huvudsponsor och beskyddare. Samtidigt är fler bidrag självfallet välkomna! Mer pengar betyder att vi kan nå ut till fler människor och bredda paletten av klimatsmarta lösningar.

NY INSAMLING TILL ECO-UTBILDNING FÖR JYAMRUNGS BÖNDER:

<https://www.tukinepal.org/fundraiser/eco-utbildning-for-jyamrungs-bonder/>

För mer info, skriv till mig på mikael.respress@gmail.com

/Mikael Persson

TUKI NEPAL HAR SWISHNUMMER 123 900 5042 OCH BANKGIRO 900-5042

www.facebook.com/tukinepal

info@tukinepal.org

<http://www.tukinepal.org/>

Tel: 0708-48 69 95

Resan till Nepal 10/11 till 1/12 2023

Det var utan minsta tvekan som jag tackade ja till min son Markus förfrågan, om jag ville följa med som andre läkare i det sjukvårdsteam som via hjälporganisationen Tuki Nepal planerat ett health-camp i den lilla bergsbyn Jyamrung, ett par timmars skumpig bilväg från Kathmandu.

Vårt lilla team togs emot kungligt med traditionella blomsterkransar och inkvarterades i kupoltält på det nyligen skördade risfältet i dalgången utanför Jyamrung. Den hukande tillvaron i de små tälten vande man sig snabbt vid och vi blev ständigt uppassade av våra nepalesiska vänner från morgon till kväll.

De nattliga ljuden utanför tältduken av cikadornas monotona svirrande och flodens aldrig sinande brus nere i dalgången avlöstes i gryningen av de nepalesiska bärarnas och kocken Bhes gemytliga småprat och plåtslammer i tältköket på terrassen ovanför oss. Vi blev väckta vid 6-tiden med te och ett plåtfat med varmt vatten som ställdes utanför tältduken, därefter frukost med gröt och ägg. Därpå gemensam vandring en knapp halvtimme upp till själva sjukstugan på allt annat än handikappanpassade, branta stigar, som hade inneburit rena ättestupan för ett ovanligt svenskt patientklientel, men som klarades galant av även gamla och sköra nepaleser. Några ofärdiga åldringar fick dock bäras upp till sjukstugan av sina släktingar.

Det visade sig vara svårt att upprätta och bibehålla någon strikt struktur på arbetet i sjukstugan, trots all planering i förväg. Man fick ta dagen som den kom och jobba på så gott det gick med de resurser som fanns. Förväntansfulla patienter från närbelägna och mer avlägsna byar satt i långa rader och väntade på att bli bedömda. Många hade vandrat långt i den oländiga och starkt kuperade terrängen och kunde därför inte lämnas opåttade.

De flesta patienter vi mötte hade värk i olika delar av rörelseapparaten, orsakad av tungt och monotont kroppsarbete på risfält och i annat jordbruk. Lungproblem med astma och KOL var också vanligt förekommande, orsakat av rökning, men framför allt av att den mesta matlagning sker över öppen eld inomhus i kök utan skorsten eller annat rökutsläpp.

I ett kök där det lagades bröd över öppen eld låg röken som ett tjockt lock mot taket och flera barn låg på golvet och sov i den osunda luften. Därför var det inte att undra på att många äldre klagade över andnöd, hostade och harklade sig demonstrativt och tog sig åt bröstet för att illustrera sina besvär.

Nyhetsbrev från Tuki Nepal Society

Juni 2024

Samarbetet i sjukstugan mellan alla i teamet fungerade fantastiskt bra och utan gnissel, trots knappa resurser och ett tämligen stort patientflöde. Karin och Paula, garvade och vana sjuksystrar, tog emot, sorterade och triagerade patienterna innan de registrerades av den lokale sjukskötaren Prashant och hans hustru, som även skötte det tämligen välförsedda apoteket i sjukstugan.

Peter arbetade självständigt som sjukgymnast med sina patienter både i grupp och individuellt medan Markus, jag själv och den nepalesiske läkaren Ram parallellt hade vår egen mottagning.

Teamets optiker Birgitta gjorde en heroisk insats under veckan, assisterad av sin make och en nepalesisk kollega, när de gjorde synundersökning på flera hundra patienter och försåg dem med läsglasögon. Allt detta medan vår teamledare och organisatör Ewa gick runt och fungerade som katalysator och problemlösare.

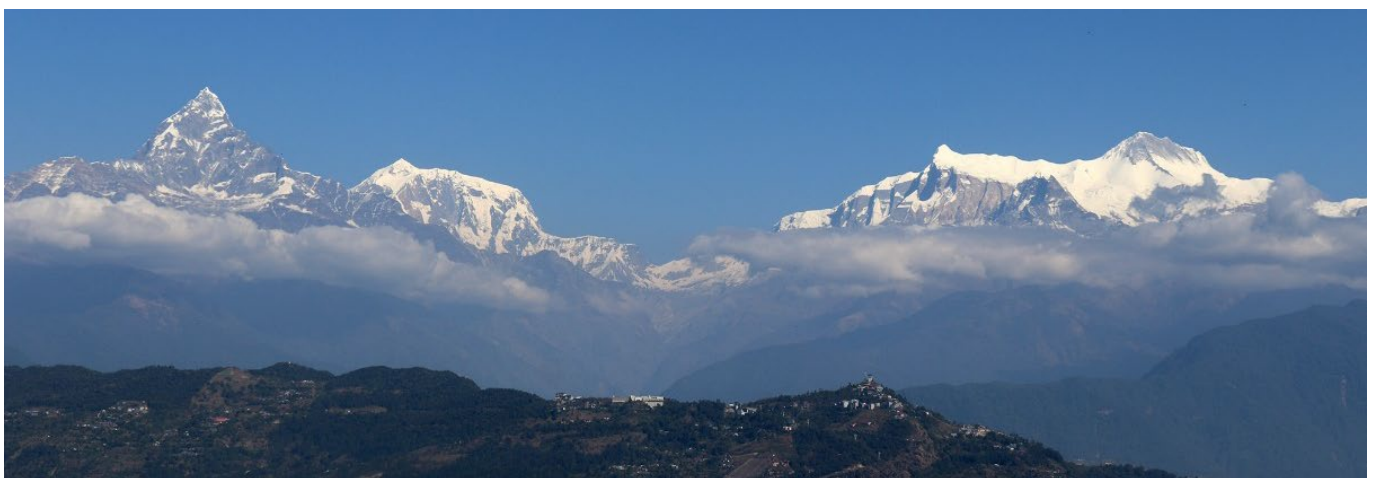
Det var en oförlömlig upplevelse att få ta del av detta arbete och mötas av den värme och tacksamhet vi kände för att vi kommit dit med den kunskap vi kunde bidra med. Så många fina människomöten som jag alltid kommer att bära med mig.

När arbetsveckan i sjukstugan var avklarad väntade en sex dagar lång kulturvandring under ledning av vår färdledare Babo, som med säker hand tog oss över berg och djupa dalar, på slingriga stigar genom fattiga chepangbyar där folket får överleva på det lilla som marken har att erbjuda. Barnen traskar omkring i smutsiga och slitna kläder, om inte barfota så i enkla flipflops trots den steniga och ojämna terrängen, men glada och förnöjda ändå.

I fjärran skådade vi Nepals mäktiga snöklädda bergstoppar och ibland svepte dimskyar in över vårt tältläger så att det kändes som att vara inne bland molnen. Men nu låter jag med Bo Setterlind alla berg säga god natt och avslutar min lilla redogörelse för nepalresan. Det finns naturligtvis oerhört mycket mer att berätta, men detta får räcka från mig.

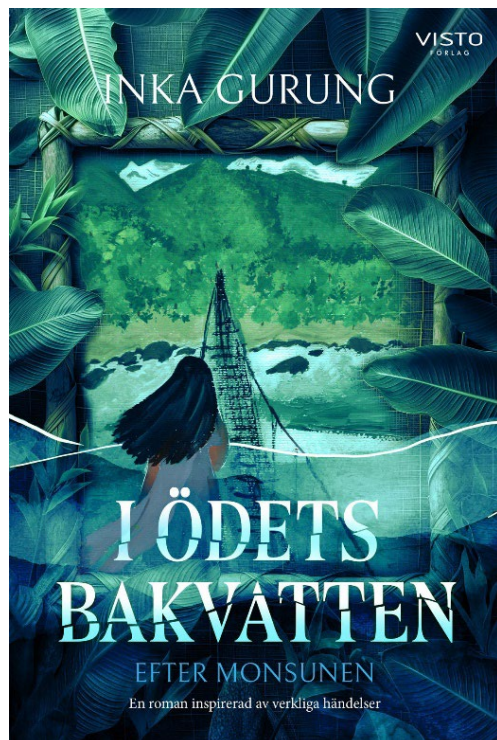
//Joakim Bauer

BOKTIPS!

I ödets bakvatten – efter monsunen av Inka Gurung

Inka Gurung har rest i Nepal sedan år 2000 och har utbildat många nepalesiska flickor i forspaddling. Hon driver också företaget Far Away Adventures som gör resor till Nepal.

Boken:

Nirmala bor tillsammans med sin pappa och två bröder på en bergssluttning ovanför Trisulifloden. Livet i byn är inte lätt. Pappa dricker och de har svårt att få ihop till brödfödan. Trots det vill Nirmala inget annat än att leva tillsammans med lilla Babu och storebror Raju, och ta hand om djuren och odlingsdungen.

En kväll, mitt under firandet av högtiden Tihar, tvingar brutala omständigheter Nirmala att lämna sin by. Några unga kvinnor som håller på att lära sig paddla forskajak tar Nirmala under sina vingar. Floden, som alltid skrämt henne, visar sig vara en väg bort från orättvisor och förtryck.

Frågan är om I ödets bakvatten är en roman inspirerad av verkliga händelser i det lilla bergslandet det är Nirmalas väg ...Nepal under en omvälvande period av landets historia.

Låna på biblioteket eller beställ från Visto förlag

BLI FADDER FÖR ETT SKOLBARN

125:-/ månad eller 1 500:-/ år

BLI SJUKFADDER

125:-/ månad eller 1 500:-/ år

BLI MEDLEM I TUKI NEPAL

225:- för enskild och 325:- för familj

HJÄLP OSS ATT HITTA SPONSORER TILL SUBASH OCH RAM, se artikel i detta nyhetsbrev och på: <https://www.tukinepal.org/fundraiser/hogre-utbildning-for-subash-och-ram-fran-indhus-barnhem/>

SWISH: 123 900 5042 BG: 900–5042